

Факультет інформаційних технологій
Кафедра системного аналізу та управління

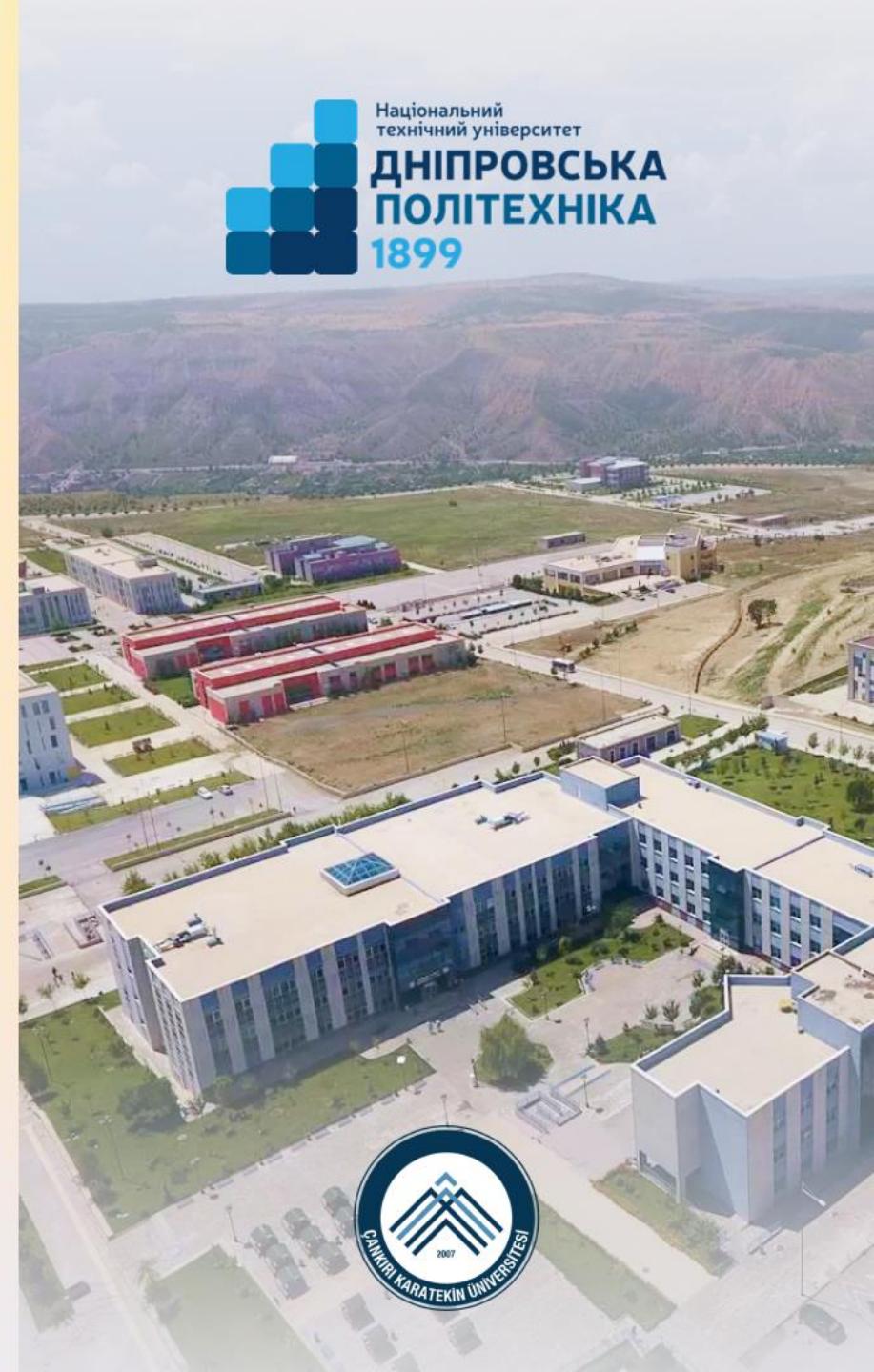

АКАДЕМІЧНА МОБІЛЬНІСТЬ ЗА ПРОГРАМОЮ ERASMUS+

для студентів 2-3 курсів в Çankırı Karatekin Üniversitesi
(Університет Чанкири Карапекін), Турція

2019-2020

Відгук Рейс Анастасії, 124 спеціальність, навчання 2018-2023 р.

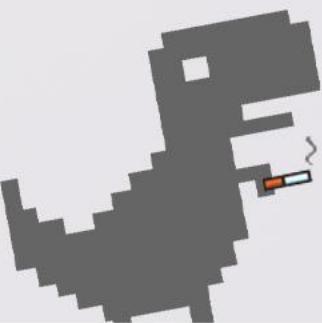
"

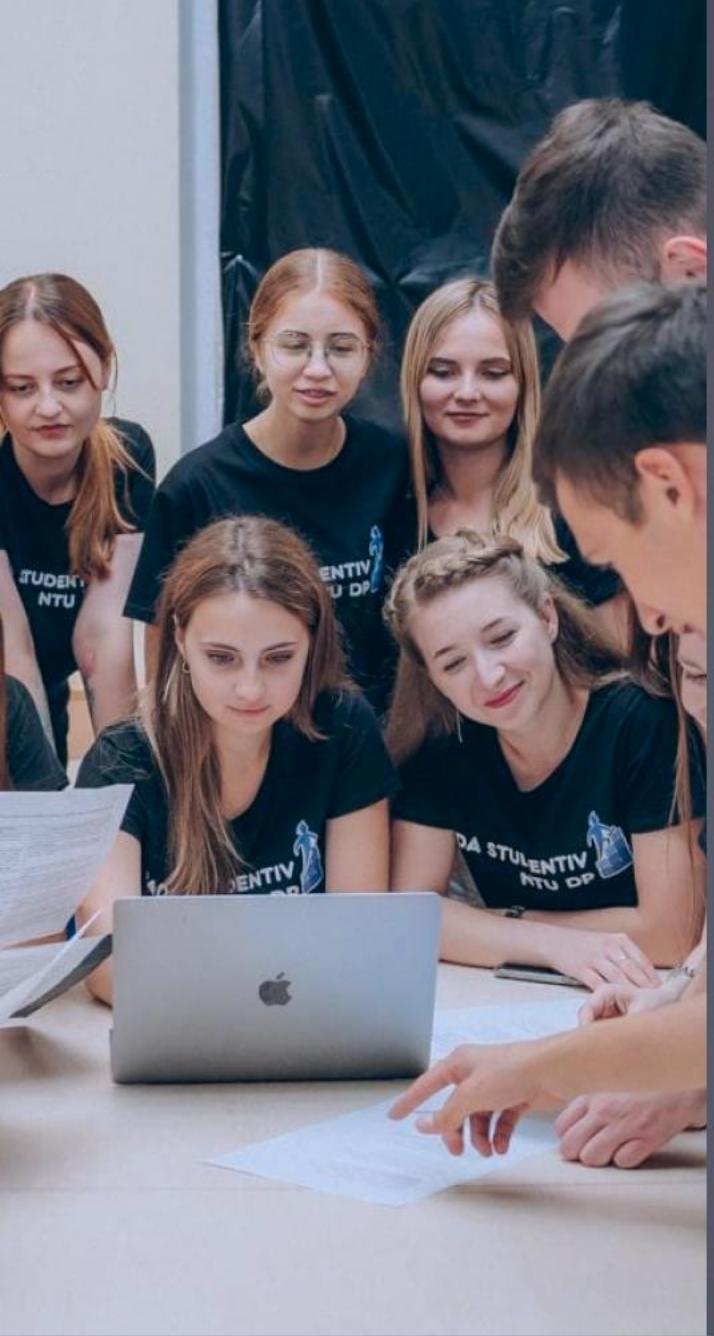
Бувають моменти, коли життя повертається до тебе не тільки дupoю, але і мордою.
На щастя ця морда буває доволі усміхненою,
проте робить це до вишуканості... кликасто!

"

Думала я, аж ніяк не очікуючи, що моя академічна
мобільність закінчиться у пащі **ТИРАНОЗАВРА РЕКСА**.

Проте про все по порядку.

ЯК ВСЕ ПОЧИНАЛОСЬ...

Коли по осені 2019 року наша кураторка зайшла до кабінету, енергійно розповідаючи про переваги балонської системи освіти і актуальної на той момент можливості стажування в Турції включно, вся група лише втомлено зітхнула, вмикнувши назад клацати лабараторні на університетських компудактєрах.

...І ПРОДОВЖУВАЛОСЬ

Потрапити на мобільність мені допоміг початок навчального семестру, а точніше мозок, що майстерно пародував епіліптичні припадки, подаючи їх в купі з думкою: "Гайда розтрясти нейрончики?!" – і підло покинув чат.

**Ну а я що, я і подала анкету.
І неочікувано пройшла відбір.**

ТА ВРЕШТІ

Після співбесіди почались два місяці реактивних зборів документів, знайомство з моїм майбутнім напарником по турецьким пригодам і улагодження предметів та візи.

Та врешті, лютий 2020 року, п'ята ранку і літак люб'язно приземляє двох наївних українців в аеропорту Анкари.

ПЕРШЕ ЗНАЙОМСТВО З МІСТОМ

Містечко Чанкири, в яке ми приїхали вчитись, знаходиться в двох колісогодинах від столиці.

На щастя я людина економна, тому ми дібрались всього за годину. Звісно ж завдяки нашему турецькому куратору, що шанобливо зустрів нас на машині.

ЧАНКИРИ

Саме Чанкири являє собою невеличке провінційне містечко, що сором'яливо ховає цивілізацію у долині місцевого скалисто-піщаного межигір'я. Всього дві артерії – широкі вулиці, одна з яких транзитна, а інша перетинає собою все місто.

Погодка привітала двох заїжжих українців мжичкою зі снігом і доволі хмурим видком, проте усі думки були зайняті організаційними питаннями, на які нам було виділено тиждень до початку навчального семестру.

НЕТВОРКІНГ

Ми одразу обзавелись карточками місцевого оператора, перевели валюту в очікуванні стипендії і, подружившись в готелі для гостей ще з одним студентом із Йорданії, вже втромох – українсько-арабською коаліцією – проводили вільний час за вивченням місцевості.

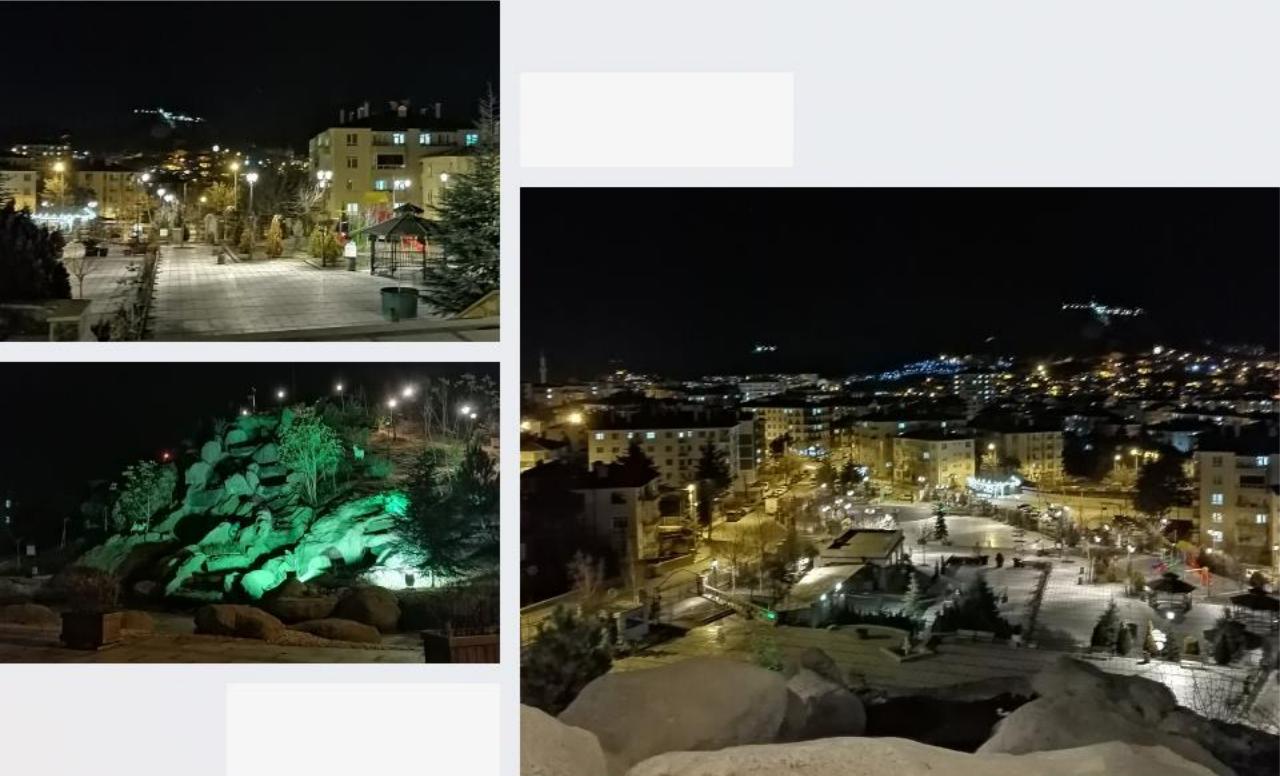

CASTLE

Знайомі порадили нам піднятись на характерний "castle", проте, як виявилось через годину хекаючого підйому, це ніякий не старий замок чи руїни чогось стародавньо-історичного, а просто парк в найвищій точці міста.

Окрім цього, певно, найцікавішою знахідкою можна вважати місцевий відкритий музейчик. Це майже все, чим багатий Чанкири, проте ми приїхали сюди не задля архітектурних декорацій.

ПАМ'ЯТКИ

До слова, не дуже популярний парк, адже окрім стрімко зникаючих слідів диких тропок охоронця толком нікого і не бачилось.

Пізніше знайшли ще один парк, що знаходився вже в середині міста.

ПИТАННЯ МОБІЛЬНОСТІ

Згодом зібрались майже всі еразмусята, що мали вчитись в наш період! Також ми врешті змогли арендувати власну квартиру, де жили втрьох із новим знайомим.

Загальне враження про місто складалось трохи дивним, оскільки вулиці збентежували своєю пустинністю, а місцеві – поганим знанням англійської. Проте тиждень минув і ми врешті поїхали знайомитись із університетом!

УНІВЕРСИТЕТ

Університет Карапекін облюбував місцеву гірку в 9-и кілометрах від міста. Щодня (в учебовий період) згідно графіку туди і назад нас возили автобуси, повні студентів. Оплата проводилась через спеціальні студентські проїзні картки.

УНІВЕРСИТЕТ

Хоча ми і були вражені розмахом території, як виявилось, Каратекін вважається далеко не найбільшим університетом Турції і вже через пару днів все і вся кішило таракашками, що смакують ґраніт науки, попутно ламаючи хобітки!

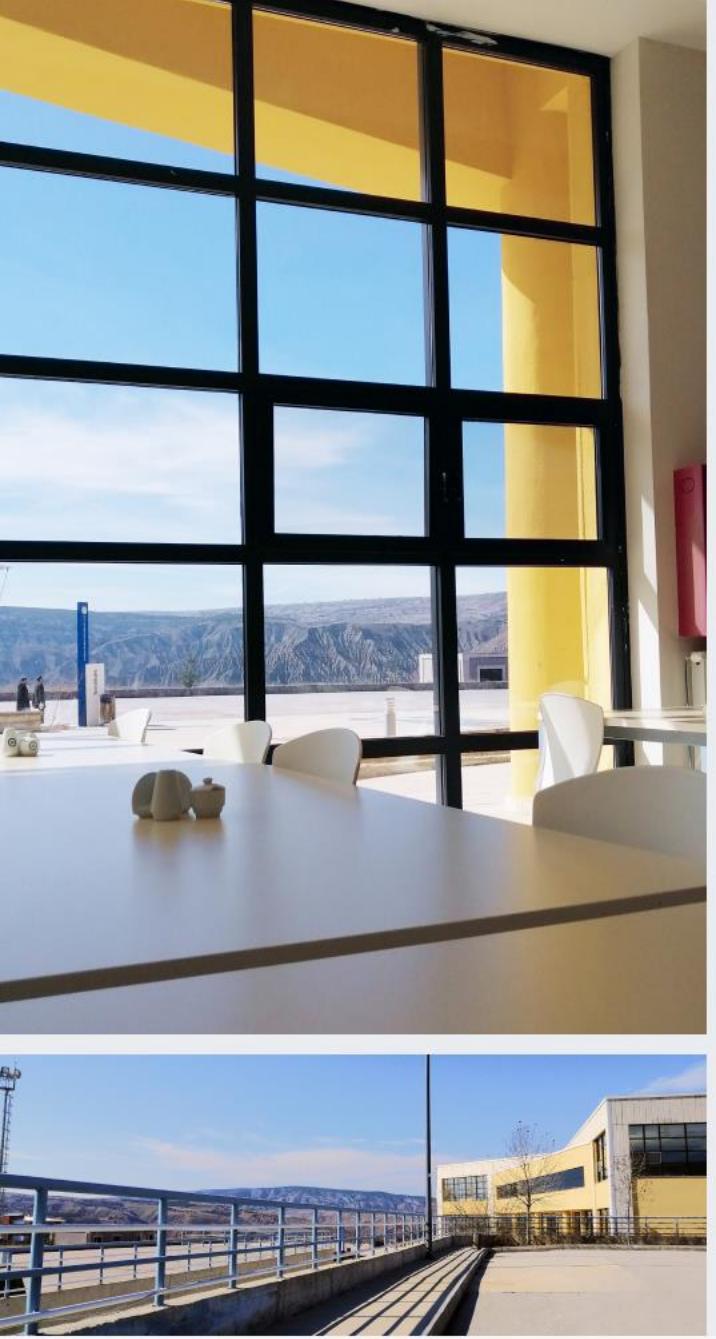
12:30-13:15		
13:15-14:00	MATH105 ANALYTIC GEOMETRY I Sinf. F11101	MAT165 MATEMATIK I(§b:1) Sinf. F11103
14:15-15:00	MATH105 ANALYTIC GEOMETRY I Sinf. F11101	MAT165 MATEMATIK I(§b:1) Sinf. F11103
15:15-16:00	MATH307 INTRODUCTION TO DIFFERENTIAL GEOMETRY Sinf. F11103	
16:15-17:00	MATH307 INTRODUCTION TO DIFFERENTIAL GEOMETRY Sinf. F11103	

МАТЕМАТИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Математичний факультет, до якого ми приїхали вчитись, займав цілу будівлю. Кажуть, і досі ходять студентські байки, що це найтихіше приміщення з усіх. А на лекціях мавка кусає за невиконані домашки. Хто б сумнівався в можливостях фантазії гуманітаріїв!

ХАРЧУВАННЯ

Дуже порадувала столова, перед дверима якої висить розклад страв на місяць вперед.

Хоча вона і платна, ціни виявилися мега демократичними, а під час обіду нас зустрічав чудовий вид із вікна!

Загалом до місцевої їжі довелось певний час звикати, оскільки турецька кухня виявилась доволі важкою для травлення. Проте смачно!

За бажання також можна було (не за всі гроші світу) навідуватись до закладів звичного нам швидкого харчування, або за можливості готувати їжу самим.

ХАЙКІНГ ХОУМ

В один із перших днів, коли погода поступово починала всміхатись сонечком, ми вирішили спуститись до міста пішки і, знайшовши тропку між кущів, звісно ж туди і направились.

Обхідна вела в сторону від асфальтованого серпантину, вдвічі скорочуючи шлях, та місцями виявилась доволі крутю, враховуючи повну відсутність там ознак цивілізації. Зате ані машин, ані дорожнього пилу, тиша і пташки співають.

Спускаючись, ознайомились з місцевою флорою та фауною, що змінювалась ледь не кожен крок.

Самі гори пестрили мов вінігret сіро-буromo-малиновим камінням, змінюючи попутно свою структуру і відтінки. Як і кущів, через які інколи доводилось пробиратись. А по дорозі Чанкири водив нас своїм багатим зоопарком!

Врешті зустріли рильце крота, що вже котрий тиждень рив тунелі біля траси, слідкували за полюваннями орла, зіткнулись із літучими мишами, жирними цвіркунами, бігали за крошками-ящірками, слухали кекаючі співи місцевих пташок...

Та, негідники, перейшли дорогу шиплячій тортильці.

КУЛЬТУРНІ МОМЕНТИ

Зазвичай в знак привітності хазяйва подають гостям міцний і гіркий чай, який тут п'ють усюди, проте це не розповсюджується на кафе і ресторани, де його потрібно купувати. Адже некультурно сидіти в компанії без характерної чашечки!

Шлях манадалорця зайняв у нас близько двох піших годин і інколи ми так і поверталися до готелю. А після, поки не сильно завантажені навчанням, ходили з новими знайомими на нічні прогулянки до кафе, де грали в традиційну для Турції гру – нарди.

ПРО ВІРУ

Як некультурно і підспівати віруючим, оскільки для них це вважається невіглаштвом. Проте інколи складно утримуватись від підмугиувань, коли мелодійні наспіви чутно стабільно мінімум по 5 разів на день. До слова, молоде покоління доволі прогресивне.

По місту розповсюджено багато мечетей. І піснопіння усюди вражают своїм творчим різноманіттям, адже кожна з них територіально належить певному мікрорайону. А також керує усіма гучномовцями своїх володінь.

Тому інколи, опинившись на межі двох районів, музикантам можна з'їхати з глузду від індивідуальної краси і повної несумісності одночасно оспіуваних партій.

БУДЕННІСТЬ

Потихеньку навчання стало забирати все більше вільного часу і на щоденні гульки у нас закінчувались сили, оскільки стиль викладання і підхід до вивчення наук тут значно відрізнявся від звичного нам.

Ситуацію рятував лише дивовижний, завжди свіжий турецький хліб, який інколи з магазину виносили цілими мішками!

А також смачні медові вуличні солодощі.

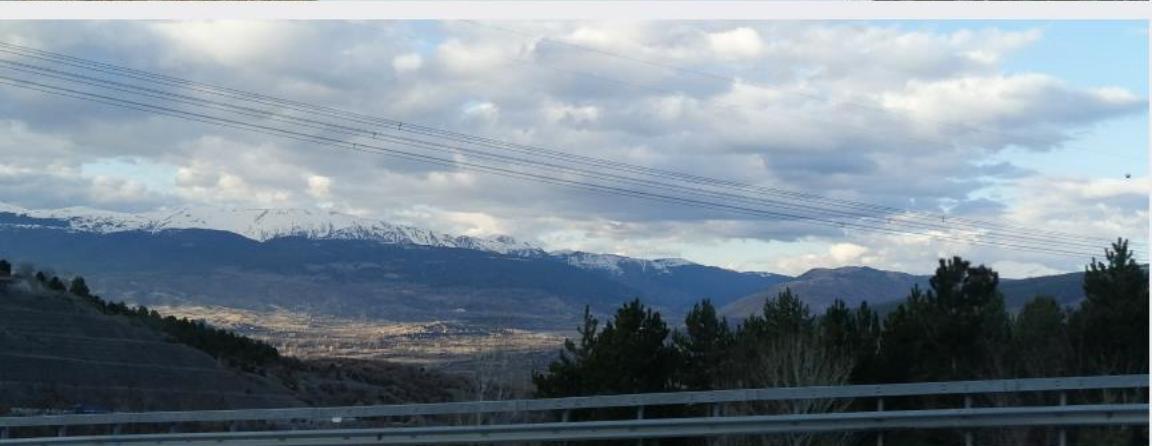

І ПРИЇХАЛИ ГОСТІ

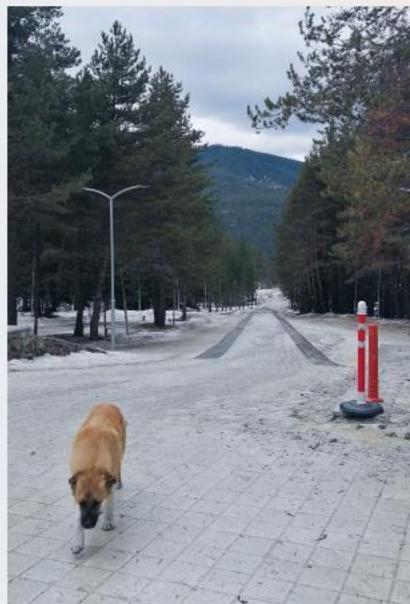
Буквально через місяць до нас приїхали наші викладачі і на тиждень ми випали із навчання, подорожуючи до гірського курорту Илгаз і спостерігаючи епічні падіння диких free ride лижників, а трохи пізніше навідались до Анкари.

ЇДЕМО ДО ИЛГАЗ

Хоча вже був початок весни і сезон майже закінчився, сніг все ще міцно тримався. Як і мінусова температура, яка опускалась нижче і нижче з кожним метром автобусного підйому.

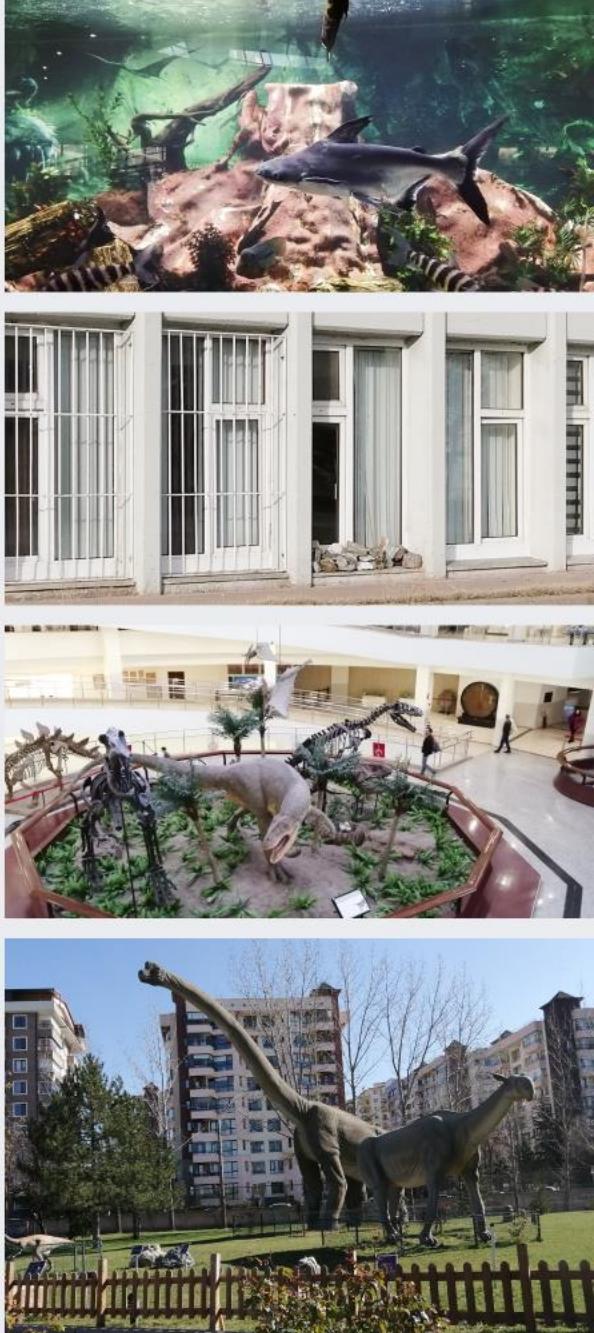

АНКАРА

До столиці нас запросила одна із викладачок університету, де провела нам екскурсію величезною територією геологічного університету, в якому колись навчалась сама.

Там же ми відвідали і музей при університеті, де я встигла залізти у пащу до скульптури тиранозавра рекса!

АНКАРА

Проте, не зважаючи на перешкоди у спробах вилізти, я вижила, тому на цьому історія не закінчується.

Адже як можна так необачно помирати, якщо лабораторні ще не здані?!

ПРО НАВЧАННЯ

На лекціях ми сиділи з місцевими, проте на окремих предметах, адже викладання англійською мовою було лише для “обраних”. На превеликий жаль, почалась епідемія коронавірусу, тому всіх нас обачно перевели до онлайн форми навчання.

Я доволі швидко звикла до постійних вікових змін Фарука, що читав лінійну алгебру. Ні, не через еліксир молодості, йому просто подобалось змінювати імідж.

все вірно, трансформацію дивитись зліва направо

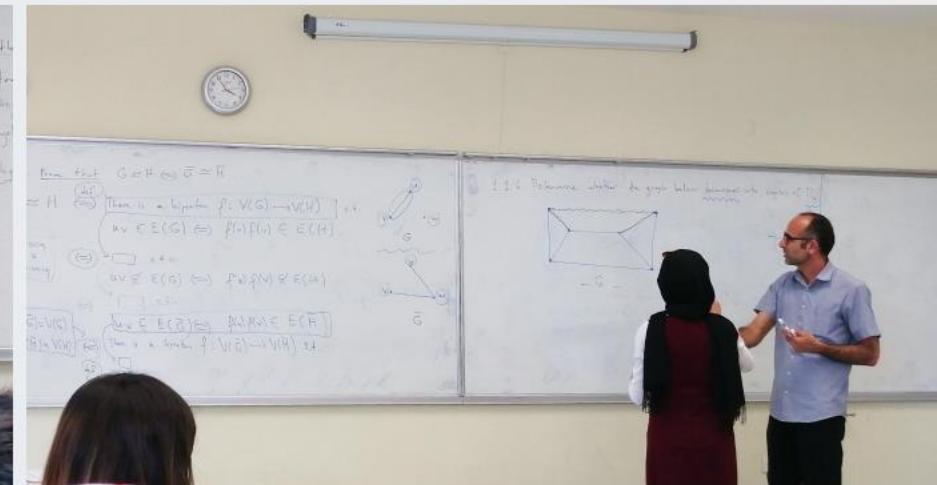
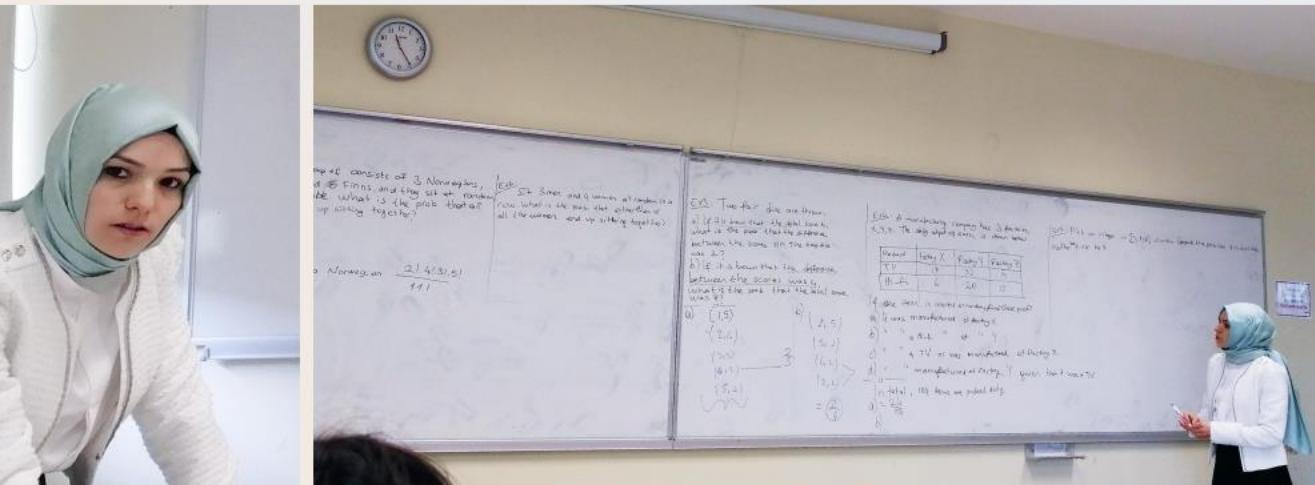
ПРО НАВЧАННЯ

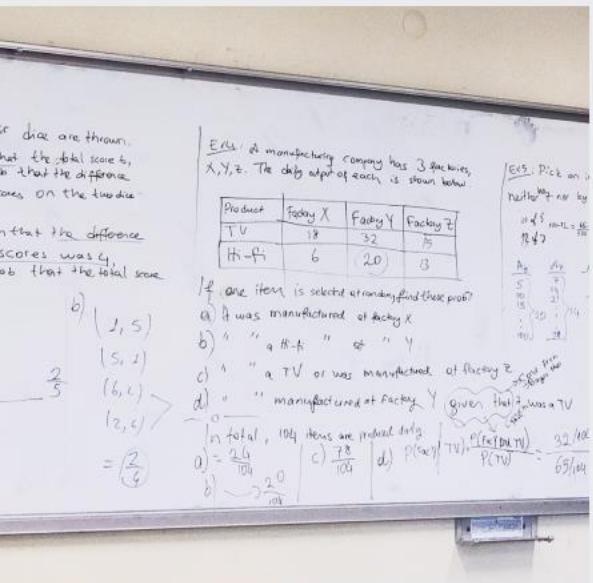
Стало не вистачати живих лекцій із викладачкою, що вела теорію ймовірностей, і її дітей, які прибігали за 5 хвилин до кінця пари, крадучи її у нас.

Можна було зі спокійною душою відохнути від скажених завдань по матлабу, хех.

А також пробирала ностальгія від скрежету мілків Целлалетіна, що обожнював вирішувати цілу лекцію якийсь цікавий приклад з автоморфізмом по теорії графів.

Правда, задавати каверзні домашні завдання і під час онлайн навчання він не перестав.

ВРАЖЕННЯ

Загалом викладачі мало чим відрізнялися від українських. Оскільки нас відправили на математичний факультет, теоретичних занять і предметів було набагато більше, ніж очікувалось.

Однак викладачі завжди запрошували до дебатів на і після лекцій, підказували, якщо виникали питання, а у випадку, коли взагалі не було змоги розібратись через різність підходів, завжди можна було звернутись за рятувальним кругом до наших викладачів з України.

І ні, ніхто нас валити на екзаменах і модулях також не збирався!

ВСЕ МОЖЛИВО

Звісно впродовж півріччя багато чого траплялось. Стикались із різністю менталітетів, намагались зрозуміти іншу, дуже відмінну від нашої, культуру.

Проте, не зважаючи на складнощі, я безмежно вдячна НТУ ДП за таку чудову можливість.

якось холодильник подумав, що не хоче більше так жити і вирішив стати морозилкою

ПОДЯКА

Я завжди була впевнена, що мені нададуть консультацію координатори обох країн, наша кафедра системного аналізу та управління, а також міжнародний департамент.

Особливу, теплу вдячність маю до людей, які допомогали нам зорієнтуватись у діях під час початку пандемії та, навіть знаходячись за тисячу кілометрів від нас, проявили невимовну людяність і підтримку.

І куди ж дітись без моого напарника та нових турецьких знайомих, без яких було би неможливо пройти цей шлях!

ДОРОГА ДОДОМУ

Ну а назад, за неможливості продовження учебової візи і тривалого періоду карантину, додому двоє українців добиралися на паромі, до якого наш турецький координатор організував нам шестигодинний трансфер.

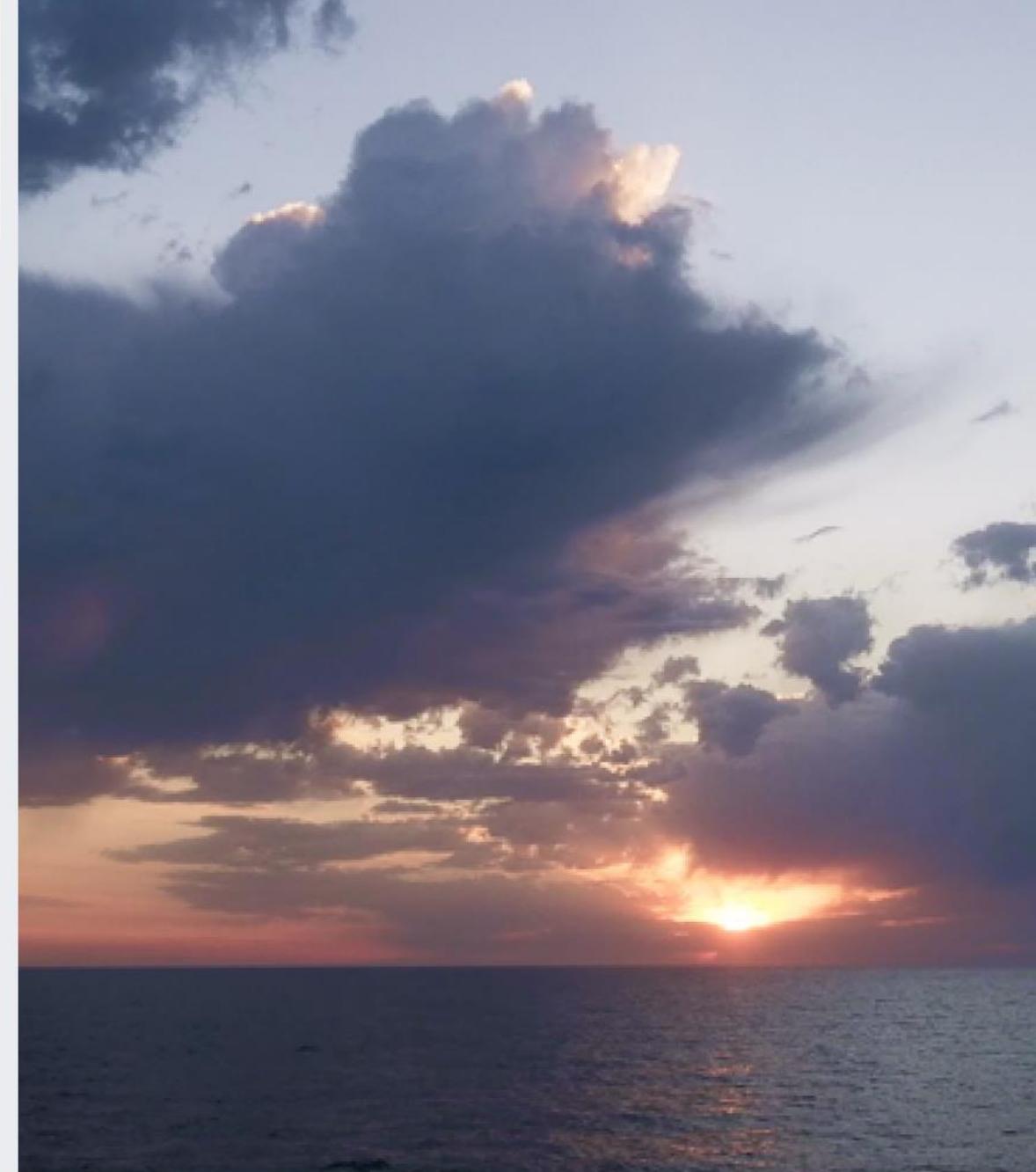

ПІДСУМОК

Від себе додам, що, не зважаючи на усі страхи, які перешкоджають пройти через подібний досвід, лише долаючи їх можна відчути справжній смак життя!

Завдяки цьому я не боюсь подорожувати світом з іншими міжнародним програмами і отримую максимум задоволення від кожного набутого досвіду, наповнюючи свою пам'ять новими історіями.

Мирного неба і Слава Україні!

**ДЯКУЮ
ЗА УВАГУ!**

